

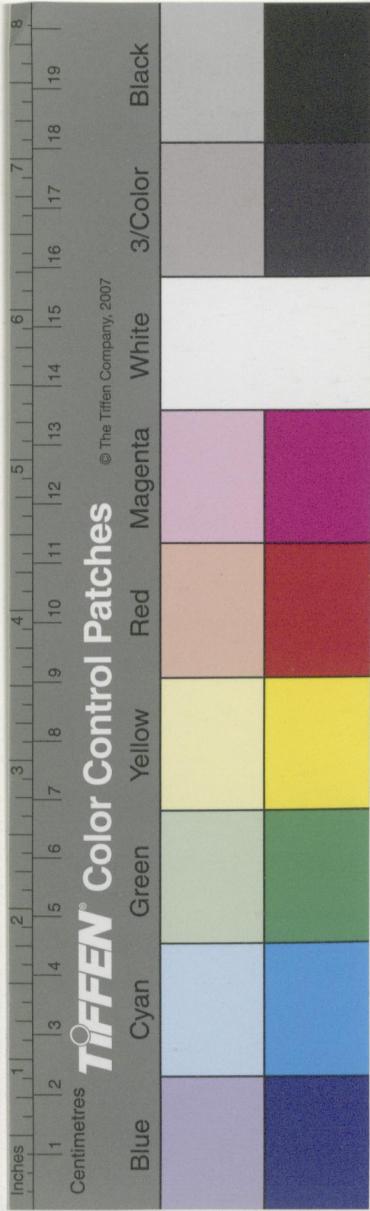
Marienholm d 8 Mars 1891.

Kara min Vän och Syster!

Medan de andra är borta på läs
förför och jag sitter här i ensamheten
skall jag i stället med tankarna och
pennan göra en utflykt till dig som
kancke ofta nog sitter lika ensam,
när dina flickor är sysselsatta.

Mycket tack för ditt senaste brev.
Nog är det ju roligt så länge vi kan
na besöka varandra åtoniusom
na detta sätt. Och så har jag att
tacka er alla och Eva allra mest för
den vackra födelsedagsgåfvan.

Den är så trevlig, jag kände genast
igen er vackra Hulda, den var i
det närmaste lik den föreställning
jag gjort mig derom, ja jag viste
väderstrecken bättre än Emmi som

vant der. Det var snällt af Eva att komma ihog sin gamla foster med en sådan gaffa. Tack! Tack! du snälla Eva. Matte du all den tid jag ega ett lika godt och trefligt hem. Leopold shall bestyra om nam till den lilla taflan, han är ju snällt behän dig han också. — I går var jag med sjöden på ett lär förhör till andra byn. Det är roligt att någon gång om året fara ut och språka med bondegummorna om deras hemlif, der är alltid något att lära. Många Guds ord får man ju också att tänka på. Wilhelm talade i går om Andra Trosartikeln. Det var godt att återengång gå igenom sin barn domslexa och komma ihog Luthers förklaring. "Jag tror att Jesus Christus är min Herr, hvilken mig fortappade och fördömda mänskliga förlössat, förvarvat och vunnit hafer ifrån alla synder, ifrån dödens och djävulens råd."

Denna lexa få vi väl stappa på så här ge vi lefva utan att bli fullända deri. Eva skref till Emmi att ni tänkt på att jag skulle komma till er i sommar då W. far på profesa. Ja något sådant har visst spökat för mig också. Men sådant är lattare tänkt än gjordt. Det vill ju aldrig passa med mina resor. Profesan blir kanske först i slutet af juni, kanike ännu senare. Då är Alma och Zachris redan här hemma och då är en del af min resas ända mål borta. Dessutom pastas Emmi att vi båda gamla numera obestyr samma persononer, skulle behöva en yngre person med till oppassing och det blepe så hirskelegen dyrt! Ännu destill är jag så gammalmodig och landtlig att jag inte vill riskera att stöta ihop med dem fina sommargäster o. s. v. Jag tyg och fördenskull tar det väl vara bäst att jag städnes hemma

och sitter i min gamla stol till den
Herrn själv behagar skicka mig den
från. Ganska frisk har jag varit
i vinter, men inte sål jag mycket
väras förr än jag blir trött. Ryggen
tycks vara den svagaste delen nu för-
tiden, men intet skäl har jag att
klaga, utan då jag hör andra yng-
re personer jemt krässla och medier
nera så maste jag innerligen tacka
Gud för ~~det jag har~~^{det jag har så} ringa del af denna
verldens redelmoda. — Nu har jag
klotrat snart hela brevet fullt, mest
om min egen person, det är fult
nog, men här finns just inta my-
skel att tala om heller. Från Leopold
hade jag bref i lördags. Han var en
smula missnöjd då det sätts i tidnin-
garna att 5 st nya telegrafister fätt-
ut nämnning och han ånnor maste
vanta. D varo mindre meriterade än han
men de där val haft företräde för det de
varo medellös. Nå jag föd min det tankte

